

DE GRONDWET.

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . f 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . 5.50.

WOENSDAG 28 FEBRUARIJ.

UITGEVER, DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondent M. Schooneveld en Zoon,

Beurssteeg, te Amsterdam.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.

Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van één tot zes regels, ...
Voor elk regel meer. . . . .
Behalve de 35 cts. zegelgeld.

Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel rogt daaronder begrepen.

Het verval der Marine.

VI.
(Slot.)

Wat leert ons, als slotsom 'onzer beschouwingen, de historische herinnering, die wij van de jongste geschiedenis onzer Marine leverden, voor zoover die betrekking had tot de behartiging harer belangen door Ministers en Vertegenwoordiging?

Wij kunnen dit in weinige regels zamentrekken. In 1838 werd, in gemeen overleg met den Directeur-Generaal van Marine, door den Minister van Koloniën een jaarlijksch subsidie ten behoeve der Marine van f 2,500,000 vastgesteld.

Eene staats-commissie, benoemd om de oorzaken van het verval onzer Marine te constateren, verklaart, dat dit verval nooit in die mate, als het bespeurd wordt, zou hebben kunnen plaats grijpen, bijaldien de subsidie van f 2,500,000 ware verstrekt geworden.

In 1840 werd, onder goedkeuring van den heer BAUD, het Departement van Marine vereenigd met dat van Koloniën. Deze staats-commissie erkent, dat die vereeniging niet minder aan de Marine een gevoelig slag heeft toegebracht.

Sedert de heer BAUD aan 't hoofd kwam van Marine en Koloniën, verklaart de staats-commissie, dat van de jaarlijksche subsidie niet meer werd gewaagd, zoodat die subsidie eindelijk tot nog met de helft van de gecontracteerde som werd ingekrompen.

Bij de optreding van den heer RIJK, 1842, verklaarde deze reeds, dat de magazijnen waren uitgeput, de aanbouwen der schepen vertraagd was, en dat eene actieve beëindiging, die ter naauwernood in de behoefte van het oogmerk kon voorzien, met moeite kon worden onderhouden.

Ondanks deze wetenschap, dat de Marine reeds in 1843 in vervallen toestand verkeerde, werd het budget, terwijl de heer ROCHUSSEN Minister van Finantiën was, met drie ton verminderd.

In 1844 werd, op bijzonderen aandrang van den Minister van Finantiën, den heer VAN HALL, op nieuw twee ton op het budget van Marine bezuinigd.

In 1846, toen de finantiën des lands, althans voor de Marine, een beter lot behoorden te bestemmen, leed de aangewende poging, om iets tot herstel van de Marine te verkrijgen, op nieuw tegenstand in den raad van Ministers.

In 1847 trof eene gelijke poging, gelijk lot, en men zou zelfs op nieuw tot inkrimping van het cijfer zijn overgegaan, indien de heer RIJK niet met zijn optelag had bedreigd.

Wat alles geschiedde ondanks, sedert 1842, de heer RIJK en in den Ministerraad en in de Kamers verhaalde, dat onze Marine in verval was.

Voegt er bij, dat in 1852 het rapport openbaar werd van eene Staats-commissie, die voorgezeten was door Prins HENDRIK der Nederlanden, waarin dat verval, als sedert 1838 dagteekende, werd geconstateerd.

Hoe is, na resumtie van al deze feiten, dan de verandering te verklaren, die men aan den dag legde, toen de heer ENSLIE in 1854 herhaalde, wat in 1852 officieel was bewezen; dat, sedert 1842, jaarlijks werd verminderd?

Wie is de verantwoordiging over dat verval — alsof men den heer ENSLIE ware te wijten geweest — te verklaren van mannen, die, volgens de Staats-commissie, dat verval, door het niet-nakomen van aangelegene verbintenissen, in de hand gewerkt hebben; of, hoe zij de magt in handen hadden, ondanks de gedane waarschuwingen, weigerden, iets tot herstel te doen?

Wie, na kennisneming dezer historische feiten, de licht gegrepen verwijt in de Kamer en in de ministerie pers, dat het verval der Marine zou verschuldigd aan de bezuinigingen, sedert de Grondwet, en bepaaldelijk onder het Ministerie van de heer ROCHUSSEN, ingevoerd?

Wat meer is, hoe kwaad men, dat het door een verval, overtuigd als men, moest zijn, dat na 1848 langzamerhand, en zoo spoedig de opruiming van zoo vele andere nalatenschappen van een vroeger tijdvak het gedoogde, meer voor Marine werd besteed, dan de heer RIJK ooit van de Ministeriën onder den heer VAN HALL heeft kunnen verwerven?

Men vergelijke slechts de cijfers:

In 1843 beliep 't budget, voor Marine	f 5,600,000.00
" 44 " " " "	" 5,447,141.75
" 45 " " " "	" 5,486,732.75
" 46 " " " "	" 5,296,732.75
" 47 " " " "	" 5,296,732.75
" 48 " " " "	" 5,345,632.05
" 49 " " " "	" 5,353,632.05
" 50 " " " "	" 5,328,600.00
" 51 " " " "	" 5,320,313.33
" 52 " " " "	" 5,475,313.33
" 53 " " " "	" 5,654,029.02

Wij wenschen generlei gevolgtrekking te maken: het oordeel der Natie beslisse.

Zij verklaare de oprechtheid der verbazing, die men in 1854 aan den dag legde, toen de verklaring van 'het verval der Marine' werd afgelegd; zij beoordeelde van welk tijdvak, onder welk stelsel dat verval eigenlijk dagteekent.

Wij leggen de pen neder, nu onze historische taak is afgelopen.

Wij hopen morgen een aanvang te maken met onze beschouwingen over het Regeringsvoorstel tot afschaffing van den accijns op het gemaal.

De *Nederlander*, wiens manier van behandeling, zoo dikwerf gewichtige onderwerpen van wetgeving of staathuishoudkunde aan de orde zijn, meestal bestaat in het doen van enkele vragen, in het rapprocheren van enkele, soms heterogene omstandigheden niet zelden in 't insinueren, schijnt — nu vooral in den persoon van J. B. de laatste finantiër hem ontvlugt is — ook geene bijzondere studie van 't geen nu, 't meest van al, de aandacht der Natie gaande houdt, te zullen maken.

Daarentegen ontmoeten wij herhaaldelijk, telkens in een anderen vorm, als *preliminaire vraag* gesteld wat de anti-revolutie inderdaad als *hoofdvraag* beschouwt, en eigenlijk door niemand, die het terrein kent, waarop 't Ministerie staat, sedert de wijze van behandeling der wet op de Kerkgenootschappen is bekend geworden, als eene vraag meer beschouwd kan worden.

Ziethier, waarop de *Nederlander*, met betrekking tot het voorstel tot afschaffing van den accijns op het gemaal, als bij uitsluiting de aandacht der Vertegenwoordiging wenscht gevestigd te hebben:

Bij het onderzoek van het Voorstel der Regering tot afschaffing van den accijns op het gemaal, zal de *preliminaire vraag* moeten worden gesteld.

Is deze verrassende wending *één vrije beweging*, of als *afgedwongen concessie* geschied?

Mag, met het oog op den grondwettigen staatsvorm, een voorstel worden ondersteund, waarbij het ministerie, regeringsorgaan van de Kroon, voor de meerderheid der Tweede Kamer, niet uit overtuiging, maar uit verlegenheid of uit politieke kansrekening zwicht?

Voor wien, in den lande, is het nog eene vraag: of hetgeen de Regering voorstelt is *vrije beweging*, of *afgedwongen concessie*?

Wie, die het geheele bestaan van 't April-Ministerie heeft nagegaan, weet niet, dat het van den beginne af, loopt aan den leiband van *elke* meerderheid, die, naar de omstandigheden en naar den aard van 't onderwerp, kans heeft te ontstaan en zich staande te houden?

Wie weet niet, dat zoodanig *meêgaan* slechts is het gevolg van de zucht, om, zonder *zelfstandigheid*, zonder *stelsel* aan het roer te blijven, en geenszins een gebrek in onze constitutionele staatsinrigting?

Zou nu, omdat eene Regering, ten believe van haar

stelsel opheft, of . . . . . voor andere regering den weg te versperren — stelselloos aangrijpt en aanneemt, wat de meerderheid der Vertegenwoordiging verlangt, alles wat op die wijze wordt voorgesteld niet moeten ondersteund worden?

Indien dit zóo ware: eene stelsellooze Regering zou steeds haar doel bereiken, dat is: *niets tot stand brengen*.

Neen. Ook bij afkeuring welligt van het zonderling schouwspel, dat eene aldus zwakke, eene aldus inconsequente Regering aan het Vaderland aanbiedt, moet *ondersteund*, moet *aangenomen* worden wat voor het algemeen belang nuttig en wenschelijk is.

De Natie mag het slagoffer niet worden van de inconsequentien eener Regering.

Wij maakten dezer dagen met de *politieke beschouwingen* in het anti-revolutionnaire tijdschrift de *Vereeniging* van Februarij 1855 kennis, en troffen onder andere franje oordeelvellingen over de *verkiezing — onderwijs — Rome — de oorlog* (welke bijzondere kenmerken van christelijke welwillendheid (!) dragen), ook een antwoord aan op de vraag: *hoe wordt afschaffing van belasting beschouwd?* De anti-revolutionnaire partij heeft zich nooit ingelaten met het onderzoek, welke belastingen *naar hare beginselen* mogen geheven worden; maar, integendeel, beijvert zij zich, om, vooral wat van de zijde der constitutionneelen wordt verlangd, in een kwaad daglicht te stellen. Tot bewijs strekt het volgende:

Afschaffing van belasting of het openen van uitzigt daarop, strookt met het stelsel der vrijzinnigheid. Vooreerst rust vrijzinnigheid op eene algemeene stemming, en om die stemming te winnen of te behouden moet zij in den geest dier stemming handelen. Zij krijgt zóo doende verschillende belangen vóór zich: de fabrikanten verlangen ontheffing der belasting op de brandstoffen, de zeepzieders op de zeep, de ijzergieters op het ijzer enz., de arbeider verlangt ontheffing der belasting op de levensmiddelen, de koopman vraagt afschaffing van het patent, de middenklasse vermindering van het personeel, enz. Alle deze wenden zich tot eene partij, die zich de partij des vooruitgangs heet, en onder vooruitgang verstaat men ontheffing der belastingen, of althans opening van uitzigt daarop.

Alle vrijzinnige en democratische partijen hebben dit middel aangewend; en bij elke democratische beweging komt de partij met een voorstel van afschaffing voor den dag. Wij hebben het zelfs bij de herziening der Grondwet in 1848 gezien. Het volk of wat men het volk noemt, had vooral het oog op vermindering van lasten. Onlangs zagen wij in Spanje dat een lid der bewegingspartij voorstelde al de belastingen op de eerste levensmiddelen af te schaffen.

Eene tweede eigenaardigheid der vrijzinnigheid is, dat materialisme, de behartiging vooral van stoffelijke belangen, de heerschende geest is. De staathuishoudkunde is het evangelie der vrijzinnigen; en de hedendaagsche staathuishoudkunde is door en door stoffelijk, — eene echt wereldsche wijsheid, die oorzaak en gevolg zoo verbindt, dat er voor Gods zegen en invloed geen plaats meer overblijft.

Eene derde reden is, dat de vrijzinnigen uit hun aard socialisten zijn. De vrijzinnige beschouwt immers den Staat als eene vereeniging van vrije en gelijke individuen, en daar de fortunê de grootste ongelijkheid daarstellen, moet de gelijkheid door verplaatsing van belasting bevorderd worden.

De staatsregeling van 1798 heeft ook geheel het socialistische denkbeeld aangenomen, dat de vermogens door belasting moeten worden gelijk gemaakt. Art. 62 bepaalt, dat de lasten gedragen worden door de burgers, *naar evenredigheid van hun vermogen*. Zulk eene heffing van belasting, of, zoo als men liet in 1798 uitdrukte, *inzameling der toelagen voor de noodwendige behoeften van den Staat* (het vrije volk legde zich geene belasting op, maar *samelde toelagen in*), waarbij de Staat, die regt op alles heeft, de inkomsten zijner burgers aansprekt en verdeelt, is nog het eigenlijke doel der vrijzinnigen. Men wil een *income tax*, zoo het heet om de nijverheid te gemoeit te komen, maar inderdaad om de rijken de lasten der vereeniging te doen dragen.

Wij zullen niet zoo dwaas zijn, om op nieuw de valsheid van zulk eene voorstelling te betoogen; want wij zijn er aan gewend, dat de anti-revolutionnaire partij *niets* ontziet, van welken aard het ook zij, om het stelsel der verdachtmaking te huldigen en boyen-

De berichten uit Havana zijn van alle belangrijkheid ontblijft. Men maakte er groote toebereidselen om de stad van vestingen te omringen.
De *New-York Herald* kondigt het sluiten van een verdrag met Mexico aan, gelijk aan dat met Rusland ten aanzien van het regt der onzijdigen.
De onder-secretaris van staat, de heer Dudley Mann, heeft zijn ontslag aangehouden en zulk een aanbeveling aan het geschied met den heer Soule, de conferentie te Ontarbozen de ten aanzien van Cuba gevorderde staatkunde. Als zijn opvolger wordt vermeld den heer Mason te Parijs. De dood van Koning Kamehameha III, wordt bevestigd. Het was op 15 December, dat hij, op veertienjarigen leeftijd, overleed.
Zijn neef en niet zijn zoon, zal hem onder den naam van Kamehameha IV opvolgen; men zegt, dat deze zeer tegen de aanhechting van de Sandwich-eilanden aan de Vereenigde Staten is.

FRANSCH POST.

De Kataklyfische gade, die aangewezen is om naar de Krim te vertrekken, zal, als volgt, zijn zamengesteld, 1200 man van het regement gendarmerie, 20 compagnien grenadiers, 4 compagnien jagers te voet en 20 compagnien voltigeurs; zullende de compagnien grenadiers en voltigeurs ieder uit 100 man bestaan. Tevens zullen aan de troepen nog toegevoegd worden 4 eskadrons van het regement guiden.
Naar het gerucht wil, zouden de Fransche dagbladen uitgenoodigd zijn om, voórat gedurende de afwezigheid des Keizers, voorzigtig te zijn in hunne berichten.
Men zegt, dat de jeugdige Koning van Portugal voornemens is Parijs te bezoeken, ter gelegenheid van de groote wereldtentoonstelling, die aldaar zal plaats hebben.
De Aartsbisschop van Turin is op zijne terugreis van Rome.
Velij-Pacha, ambassadeur van de Porte, heeft de brieven, waarin hij met het geheele personeel zijner legatie te Konstantinopel wordt teruggeroepen, ontvangen. Halimi Effendi blijft alleen te Parijs in afwachting der aankomst van den nieuw benoemden ambassadeur Mehemet-Pacha.
Bij Keizerlijk decreet is de heer Rouville, directeur van het nijverheids-paleis bevorderd tot den graad van officier van het legioen van eer en de heer Veil, architect en Yorek, aannemer van dit paleis, zijn benoemd tot ridders der zelfde orde.
Een oud klooster te Minimes, is, naar men verzekert, door eene godsdienstige orde aangekocht om te strekken tot verblijfplaats van herstellende militairen.
De *Siecle* wordt vervolgd ter zake van een feuilleton van den heer Eug. Sue, welke dit blad in zijne kolommen opgenomen heeft, de strekking hebbende om tegen eene klasse der maatschappij haat op te wekken.
De *Union*, welke in een verslag der zitting van het instituut heeft, dat dit de eenige vrije tribune in Frankrijk is, is in beslag genomen. Dit verslag, hetwelk aan de geboonneerden in de provinciën gezonden werd, kwam in de Parijsche editie van datzelfde nummer van dit dagblad niet meer voor.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

Voorloopig Verslag omtrent het wetsontwerp tot Regeling van het gebruik van het Koloniaal hatig slot over 1853.

Bij de behandeling in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van het wetsontwerp tot regeling van het gebruik van het koloniaal hatig slot over 1853 zijn de volgende punten ter sprake gekomen.
§ 1. In eene afdeeling is ter sprake geweest de regeling van de pensioenen der Indische burgerlijke ambtenaren bij de wet. Daar werd door eenige leden herinnerd, dat dit onderwerp tijdens de behandeling van het reglement op het beleid der regering van Nederlandsch Indië is besproken, en een amendement dat de strekking had om die pensioenen op deze wijze te doen regelen is voorgesteld, dat die wijziging, onder evenwel in beginsel te zijn tegengesproken niet is aangenomen, als betreffende een belangrijk onderwerp dat afzonderlijke overweging verdiende en niet terloops met zoveel andere gewichtige punten mocht worden afgedaan. Deze leden meenden de regeling bij de wet te moeten aaprijzen op den dubbelen grond van het rijksbelang en van dat der te pensionneren ambtenaren en op eene spoedige afdoening van het onderwerp in dien geest te moeten aandringen.
§ 2. Men zal zich herinneren dat onlangs in de nieuw-bladen is melding gemaakt van het bezetten door de Noord-Amerikaansche republiek van een der vele eilandjes, in den Caribischen Archipel, bekend onder naam van Aves-eilanden (vogel-eilanden). Naar luid der verhalen zou er zich op dit bezette eiland rijkelijk goud bevinden, en zouden zich eenige Amerikanen daar, met veldgeschiet, gemaand en versterkt, gelegd hebben. Er wordt tevens gezegd dat die eilandjes Nederlandsche bezittingen zijn. Eenige leden zouden gaarne van de Regering vernemen of deze bezetting waar is, en of deze eilanden wezenlijk Nederlandsche bezittingen zijn; en zoo zij nog aan niemand hielden toebehoort, waarom de overname van die onontwaarde zoe gemakkelijk had kunnen geschieden, niet was bevolen voór dat de Amerikanen zich daar hadden gezeteld?

§ 3. Er zijn een paar aanmerkingen gevallen op het proces-verbaal van de Staats-Commissie, belast met het onderzoek van de algemeene rekening der koloniale remises over het jaar 1853.
a. Onder n°. 5 (pag. 4) wordt het onderwerp van de kolonisatie in Suriname besproken. Uit hetgeen daar te lezen staat schijnt het dat bij de Regering eene voorleide bestaat voor eene kolonisatie door Duitschers en Zwitsers. Er is gevraagd, waarom men zich niet voornamelijk tot Nederlanders bepaalde? De leden, die deze vraag deden, meenden, dat de genomen proef de ongeschiktheid van Nederlandsche kolonisten nog niet genoegzaam bewezen had; en waarom zouden dan die Nederlanders, die zich thans naar Amerika begeven, niet kunnen strekken tot bevolking van eene Nederlandsche kolonie? Deze leden meenden te weten dat er onder de bedoelde emigranten zijn, die hiertoe niet ongenegen zouden bevonden worden.
Eene andere vraag is het, of Europeanen wel kunnen geacht worden geschikt te zijn voor den veldarbeid in die streken? Eene vraag, die van beyogde zijden ernstige tegenspraak ontmoet. En ware deze juist, het zou verkeerd zijn eene Europeesche emigratie daarheen aan te moedigen of geldelijk te ondersteunen. Tegenover zoodanige emigratie zou de Reg. dan volkomen onzijdig moeten staan, noch aanmoedigen noch belemmeren. Er is echter door enkelen ten deze gewezen, vooreerst op de voordeelige uitkomsten der houtveilingen, die in de genoemde kolonie door Europeanen worden bewerkstelligd; vervolgens op de verklaring der Reg. zelve, behelzende dat de proef van kolonisatie aan de Saramacca wel is mislukt, maar dat door de overgeblevenen het bewijs werd geleverd dat ook Europeanen in die streken met vrucht kunnen werken. Hiertegen is evenwel aange-merkt, dat er groot onderscheid bestaat tusschen het vollen van hout in lommerrijke en haast ondoordringbare bosschen waar de hitte altijd getemperd is, en het verrigten van hand-arbeid in het open veld, waarop de tropische zon den gan-schen dag in hare volle kracht schijnt.
b. In no. 8 (pag. 5) wordt melding gemaakt van eene restitutie aan den heer Cantor Visseker, van f 4212.55. Deze teruggave, daar nader uiteengezet, hebben eenige leden niet regt kunnen begrijpen. Deze heer was, volgens die uiteenzetting, borg gebleven voor de voldoening der schuld van den heer De Linge, in dezen hoofdschuldenaar. Hij was daartoe onverplicht zegt de Regering, maar eenmaal borg zijnde, is deze onverplichtheid volgens alle regtsregelen van geen waarde, en was hij dus verantwoordelijk. De vraag is hier alleen, wie de opheffing van het suiker-establisement te Pontianak heeft noodig gekeurd. Is het Indisch Bestuur, dan kan de kwijtschelding billijk zijn. Maar dan rijst de vraag, waarom de opheffing noodig gekeurd is van eene individuele onderneming.
Er is ook gevraagd, of met deze som de geheele borgtocht of slechts een gedeelte daarvan is kwijtscholden?
§ 4. Op den staat (stuk no. 5) schijnt het administratief kapitaal ten onregte vergeet te worden met de cijfers van de onder n. 7 en 8 voorkomende posten, welke voorwerpen behalven, die niet geschikt zijn om dadelijk te gelden te worden gemaakt. Nummer 7 vermeldt de waarde van 101,204 Nederlandsche ponden duitenplaatjes, welke in dien toestand niet kunnen worden verkocht, no. 8 een aantal balken. Men wenschte te mogen weten welke balken hier bedoeld worden, en waarom zoodanige vermeerdering van dezen staat plaats heeft met voorwerpen, die niet als een deel van het administratief kapitaal kunnen worden beschouwd en op vroegere staten ook niet zijn vermeld geworden.
§ 5. Uit de algemeene rekening, no. 6 den medegedeelde stukken, blijkt dat er tin is verkocht in Nederland tegen f 78,07, en in China slechts tegen f 55,88, per pikol. Dit verschil is niet onopgemerkt gebleven, en bij die aanzienlijke wipsterding moet nog gevoegd worden de som van f 69,012.68 voorkomende op de bijlage B tot deze rekening. Er is gevraagd, waarom er in China tin is verkocht, voornamelijk omdat de Regering zelve niet lang geleden verklaard heeft dat de verkoop in China zulke slechte uitkomsten had geleverd?
§ 6. Als meermalen is het verlangen te kennen gegeven, dat de Regering het stelsel van verzekering der producten geheel zoude verlaten, en dit verlangen op de bekende gronden weidersproken.
§ 7. Bij de beantwoording van een in het Voorloopig Verslag over hoofdstuk XI der Staatsbegroting voor 1853 (§ 5) gedane vraag, heeft de Regering gezegd, dat de opbrengst van de Surinaamsche gouvernementen-producten specifiek aangehouden wordt in den telken jare bij dit wetsontwerp gevoegden staat. Er is evenwel op dien staat (bijlage C van het stuk n°. 6) te vergeefs naar eene dergelijke specificatie gezocht. Men vindt daarop slechts twee globale posten, remises in wissels, producten enz. f 90,024.70 en diverse ontvangsten f 16,502.37. De vraag naar nadere specifieke aantooning van de opbrengst der verschillende producten wordt dus bij deze herhaald.
§ 8. Ten slotte is van verschillende zijden te kennen gegeven, dat men zich van aanvullingen op de wet zelve onthield, in de verwachting van eene spoedige insending van het wetsontwerp regende het beheer en de verantwoording der koloniale geldmiddelen.
Aldus vastgesteld bij de Commissie van Rapporteurs, den 24sten Februarij 1855.

BAUD.
STOLFE.
VAN HOVELLE.
HOYNCK VAN PAPENDRECHT.
HOFFMAN.

2018 101 29571 207 105 21 3 11
1855
Z. M. heeft de bijz. mededeeling van 6 Januarij 1855, n°. 47, gedane bemoeuing van den heer J. C. Th. Thissen tot plaatsvervangend lid van den auditie-stand voor de zitting der nationale militee van 1855, zitting houdende te Roermond, ingetrokken; 2°. tot plaatsvervangend lid van den auditie-stand voor de zitting der nationale militee voor 1855, zitting houdende te Roermond benoemd den heer M. S. Koppes, lid der Staten van het Hertogdom Luxemburg.
De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal hebben zich heden bezig gehouden met het onderzoek van het wetsontwerp wegens de afschaffing van den accijs op het geemaal.
In de zitting van den gemeenteraad alhier is de ingekomen eene resolute van Gedeep. Staten houdende goedkeuring der gemeente-begroting voor 1855.
Voorts is ingekomen een request van M. Waterous, zijn ontslag verzoekende als kersmeester van de visch.
De Voorzitter heeft medegedeeld dat de opbrengst van den houhak dezer dagen is geweest f 1885.
Door Burg. en Wed. is overgelegd een lijst van aanvullingen uit de lijst van sollicitanten voor de bevoegdheid van schipper van 's Gravenhage op Delft en Schiedam, op de volgende wijze alphabetisch vermeld. D. J. Annokkee, J. H. Annokkee, D. J. Annokkee (ouden havenmeester), J. Dingemans, de wed. van der Kwast, Th. van den Maden, A. van Malsen, M. Nieuwenhout, J. Plunje, J. J. van Posteren, S. P. Reeser en A. Steen.
De beraadslagingen zijn begonnen over de ontwerp-verordeningen op het ambestuur, waarmede men is gevorderd tot art. 14. De voortzetting is bepaald tot de volgende zitting.
De Vergadering is hierop gesloten en overgegaan tot eene zitting met gesloten deuren.
Het tie-lapsant, dat gisteren avond ten hove heeft plaats gehad werd wederom bijgewoond door de Koninklijke Prinsen en Prinsessen, den hertog van Saxe-Weimar en zijne dochter, de Hertogin Anna. Onder de genoodigden bevonden zich de leden van het corps diplomatique, de ministers, leden van de Staten-Generaal en vele aanzienlijken, waaronder zich bevond de Russische hofraad Skripitzin. De dans duurde tot in den vroegen morgen voort.
H. M. de Koningin heeft een prachtig geschenk doen toekomen aan de directie eener verloting van dames-handwerken en andere voorwerpen, ondernomen door eenige jonkvrouwen te Dordrecht, onder opzigt en bescherming van de WelEdelgeb. vrouwe, mevrouw de Roo van Westmaas, geb. Cattendijk. De opbrengst dier loterij is bestemd voor de Bewaarschool voor arme kinderen der Nederlandsche Hervormde gemeente aldaar.
De heer de Belmont, minister-resident van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika bij het Nederl. Hof, zal den 12den der volgende maand weder een groot bal geven.
Bij Koninklijk besluit van 10 Februarij No. 59 is bekrachtigd de door de gemeene commissie van de steno-graphie uit de beide kamers der Staten-Generaal, gedane definitieve benoeming van den heer J. C. van Eer, in te gaan met 1 Januarij 1855.
De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft ten gevolge van het aan onderscheiden opzigtors van den Waterstaat verleend eervol ontslag, opgeroepen kandidaten, om daaruit na vergelijkend examen zes van de 4de klasse op eene jaarlijksche bezoldiging van zeven honderd gulden te benoemen.
Op den 20sten Januarij 1855 heeft te Napels de uitwisseling plaats gehad van ministeriële verklaringen tusschen de Nederlandsche Regering en die van het Koninkrijk der Beide Siciliën, betrekkelijk de bevoegdheid tot aanvoering der ladingen in tusschenhavens, naar behoud der voordelen bij het traactaat van 17 November 1847 (Staatsbl. No. 17 van 1848) aan de regstreeksche vaart toegekend. Dien ten gevolge worden alsnu:
1o. De Nederlandsche schepen met die van het Koninkrijk der Beide Siciliën gelijkgesteld, met betrekking tot de scheepsongeluden, ook dan wanneer die schepen in eene tusschenhaven daan van koophandel hebben verrigt, op onalder groederen, welke ook te lossen of bij te laden; uitbreiding des tot de indirecte vaart van de bepaling der tweede zinsnede van art. 5 van het traactaat van 17 Nov. 1847; en
2o. dat welke bij invoer in de havens der Beide Siciliën de korting van 10 per cent toegekend zijt de voortbrengselen van den groof en van de nijverheit van Nederland, die van daar worden aangevoerd met Nederlandsche schepen, ook dan wanneer die schepen een geteelte hantier lading in eene tusschenlegene haven hebben gelost of hunne lading aldaar hebben aangevoerd; ter wijl, in het geval van voortbrengselen van den Nederlandschen grond en der Nederlandsche nijverheit is aangevuld, de korting van 10 per cent tevens aan die bijgeladen goederen ten goede komt.

